

ดับเดือนดับดาว

เรามักจะได้ยินคู่รักพูดกันว่า “เธอขอะไร
ฉันให้ได้หมด ยกเว้นแต่ดาวกับเดือนเท่านั้น”
ซึ่งหมายความว่าดวงจันทร์และดวงดาวเป็นสิ่งที่
คนทั่วไปมักคิดว่าอยู่ไกลเกินเอื้อม แต่พระเดช
พระคุณหลวงปู่ ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายกลับไม่เป็น
เช่นนั้น เพราะท่านสามารถเอาดาวและเดือนมาให้
ลูกศิษย์ของท่านได้เล่นกันในโรงงานทำวิชาเพื่อ
ความผ่อนคลาย ท่านจะบอกว่า “เออ เรามาดับดาว
ดวงนั้นกันดีกว่า” ท่านจะเลือกดับดาวเพียงบางดวง

...ดับเดือนดับดาว...

เท่านั้น โดยเลือกเฉพาะดวงที่เป็นเหมือนสถานที่สถิต
ของกระแสน้ำปอกุศล คอยส่งผลร้ายต่อโลกและ
สรรพสัตว์ทั้งหลาย เป็นดวงดาวที่มีผลเสียต่อชีวิต
ของมนุษย์ ก่อนที่จะสังดับดาว ท่านจะออกไปยืนดู
ท้องฟ้าข้างนอก พร้อมกับชี้ว่าให้ดับดาวดวงนั้นตาม
ตำแหน่งที่ชี้ไป “ไปดูสิวะ ดาวดวงนั้น...เอาดวงนี้นะ
อย่าไปดับผิดดวง” แล้วก็กลับเข้ามาสั่งงาน ทุกคนก็
จะช่วยกันดับดาวที่ท่านเลือก

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านบอกกับคุณยาย
และหมู่คณะผู้ทำวิชาว่า การจะดับดาวได้นั้น อุปมา
ว่าเราต้องรู้เสียก่อนว่าหม้อแปลงอยู่ตรงไหน
หม้อแปลงในที่นี้ก็หมายถึงจุดเริ่มต้นของแสงสว่าง
หรือสิ่งที่จะก่อให้เกิดพิษภัยต่อมวลมนุษยชาติและ
สรรพสัตว์ทั้งหลาย คล้ายๆ กับเวลาที่เราจะดับไฟ

...ดับเทียนดับดาว...

เราก็ต้องควานหาสวิตช์เปิดปิดให้เจอ ในทำนองเดียวกันถ้าเราต้องการจะดับดาวจำนวนมาก ก็ต้องหาหม้อแปลงที่ส่งกระแสมายังดวงดาวต่างๆ ถ้าต้องการดับมากกว่านั้นก็ต้องไปดูสถานีย่อย ถ้าจะดับหมดก็ต้องไปที่โรงงาน ซึ่งพอจะเทียบได้กับโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า ผู้ทำวิชาก็ต้องสาวไปหาเหตุให้ได้อย่างนี้ เวลาดับจะดับคนเดียวก็ได้ หรือทำพร้อมๆ กันก็ได้

เวลาสั่งงาน พระเดชพระคุณหลวงปู่จะพูดเพียงย่อๆ เท่านั้น แต่ผู้ทำวิชาก็จะเข้าใจได้ดีว่าต้องทำอะไร ใช้เวลาไม่นานนักก็สามารถดับดาวดวงนั้นดวงนี้ได้เป็นว่าเล่น พอดับได้แล้ว ก็จะส่งตัวแทนให้ออกไปดูท้องฟ้าว่าดับได้จริงหรือเปล่า ก็เห็นกันว่าดับได้ทั้งๆ ที่คนดับนั่งอยู่ในโรงงานทำวิชา

มีอยู่วันหนึ่งเป็นวันขึ้น 15 ค่ำ หลังจากที่ได้ทำงานทางจิตเพื่อช่วยแก้ไขทุกข์มนุษย์เรียบร้อยแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ได้รำพึงขึ้นมาว่า “คตินี้ พระจันทร์เต็มดวง ใครจะทำจันทร์คราสได้บ้าง” คือ ท่านอยากรู้ว่าลูกศิษย์คนใดจะดับดวงจันทร์ได้บ้าง ซึ่งตามหลักวิทยาศาสตร์แล้วจันทร์คราสเกิดขึ้น เพราะโลกบดบังแสงอาทิตย์ที่จะตกทอดมาถึง ดวงจันทร์ ทำให้เกิดเงา แต่หลวงปู่ท่านต้องการที่จะ ทำให้แสงจันทร์ดับไปทั้งดวง หรือทำให้คนมองไม่เห็นเท่านั้น พอท่านถามแล้วทุกคนก็เงิบกันหมด มีแต่คุณยายทองสุข ซึ่งเป็นปฐมาจารย์ของคุณยายจันทร์ เท่านั้นที่ตอบโผล่ออกมาอย่างหัวเราะว่า “ลูกเองเจ้าคะ” พอโผล่ไปแล้วก็หน้าใจเพราะยังไม่เคยมีใครทำได้ ส่วนตัวท่านเองก็ยังไม่รู้วิธีการเช่นกัน

...ดับเตียนดับดาว...

คุณยายทองสุขเริ่มค้นคว้าหาวิธีทำจันทรคราส ตั้งแต่คืนขึ้น 15 ค่ำ โดยทดลองด้วยวิธีต่างๆ ตั้งแต่ขยายพระธรรมกายให้ใหญ่แล้วใช้พระหัตถ์มาบดบังไว้ พอบังเสร็จท่านก็ลุกออกจากที่นั่งมาดูข้างนอก ก็เห็นว่าพระจันทร์ยังสว่างอยู่เหมือนเดิม ท่านก็เลยทดลองวิธีใหม่ด้วยการผลิตเมฆขึ้นมา เพื่อบดบังพระจันทร์ ท่านผลิตเมฆได้ เพราะเมฆประกอบไปด้วยธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ สิ่งนี้อาจดูเป็นเรื่องเหลือวิสัยสำหรับเรา แต่สำหรับท่านแล้วเป็นเรื่องธรรมดา เพราะเวลามีคนมากราบพระเดชพระคุณหลวงปู่เพื่อขอฝน ท่านก็ใช้วิธีนี้เหมือนกัน คุณยายทองสุขเกณฑ์เมฆมารวมกันจนหนาแน่นเพื่อบังพระจันทร์ เมื่อเห็นในที่ว่าบังมืดแล้วก็เดินออกมาดู เห็นว่าเมฆบดบังพระจันทร์อยู่เต็มไปหมด แต่สักพักลมก็พัดเมฆกระจายออกไปแล้วพระจันทร์ก็แจ่มเหมือนเดิม

คุณยายทองสุขทดลองพลิกแพลงหลายวิธี ก็ยังทำไม่สำเร็จ จนกระทั่งพระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านเมตตาชี้แนะว่า “สุข ไปทำอย่างนั้น เมื่อไรจะเป็นสักทิวะ ไปดับเหตุในเหตุสวะ ไปดูสิ ไฉนแหล่งกำเนิดของแสงสว่างที่ส่องมาทำให้พระจันทร์สว่าง มันมาจากไหน” สรุปคือต้องสาวไปหาเหตุโดยตรวจสอบดูว่าต้นกำเนิดของแสงจันทร์อยู่ที่ใด แล้วท่านก็แนะนำให้ไปดับที่แหล่งกำเนิดแสงของพระจันทร์ ซึ่งแม้ทางวิทยาศาสตร์จะอธิบายเอาไว้ อย่างหนึ่ง แต่ทางพุทธศาสตร์ก็มีเหตุผลอีกอย่าง

ปกติแล้วผู้รู้กับผู้รู้จะคุยกันสั้น ๆ ก็เข้าใจได้ เมื่อคุณยายอาจารย์ทองสุขได้ยืดยังนั้น ท่านก็อาศัย วิชาธรรมกายทำจันทร์คราสได้จริงในวันแรม 2 ค่ำ การดับพระจันทร์ของท่านพลอยทำให้ดาวดวงอื่นดับ

...ดับเต็อนดับดาว...

ไปด้วย เพราะทั้งหมดล้วนมีแหล่งกำเนิดแสงเดียวกัน
เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่เดินออกมาจากโรงงาน
ทำวิชาเพื่อเปลี่ยนอริยาบถตอนกลางคืนก็เห็นว่า
เดือนดับไปแล้ว ท่านจึงกลับเข้ามาในโรงงานแล้ว
พูดขึ้นว่า “เอ้อ...วันนี้ท้องฟ้ามืด”

